

Typische sound en swingende nummers genoten zelfs internationale faam

Banjo-orkest niet uitgespeeld

■ **KORTRIJK/MENEN** – Het ooit roemruchte Banjo-orkest van Vlaamse Studenten, dat in de jaren tussen 1958 en 1972 furore maakte vanuit het Meense Sint-Aloysius-college, is lang niet uitgespeeld. Acht jaar geleden was er een allereerste officiële reünie en vorige zaterdag ontmoetten de oud-leden elkaar opnieuw in 't Waaihof in Kortrijk. Sinds een paar jaar is het orkest zelfs opnieuw beginnen repeteren.

In de jaren vijftig en begin van de jaren zestig van de vorige eeuw baadde ook het St.-Aloysiuscollege in Menen in de typische sfeer van de Vlaamse colleges: quasi permanente aanwezigheid op school voor de middelbare scholieren (zondag inbegrepen), lange studiedagen, praktisch uitsluitend allround en vooral jonge priester-leraars, geestelijke oefeningen en retraites,...

Maar in die voor sommigen misschien te gesloten opvoedkundige gemeenschap was er ook plaats

Naar aanleiding van hun 50-jarig bestaan kwamen de muzikanten van Banjo samen. (Foto BWB)

voor andere zaken zoals een sterk ontwikkelde sportcultuur, de KSA-werking van de collegebond, film, hobbyclubs en ook de zeer actieve en befaamde collegeharmonie Zimpezele. Honderden scholieren hebben in die harmonie hun eerste of enige muzikale vorming genoten.

Eigen singles

Het was in die sfeer van ontluikende 'greening' dat de titularis van de vierde Latijnse E.H. Alfons Bouckaert in 1957 naast zijn betrokkenheid bij de werking van de harmonie, het initiatief nam tot een nieuwe en creatievere vorm

van muziekbeleving. Hij stichtte het banjo-orkest. Haast onmiddellijk werd het banjo-orkest een groot succes zowel bij de leerlingen als bij het publiek. Onder de gedreven leiding van E.H. Bouckaert, de organisator, de dirigent, de proost, de reislieder en na enkele jaren ook de zeer productieve componist, werd het Banjo-orkest van Vlaamse Studenten een populair maar kwalitatief hoogstaand ensemble. In binnen- en buitenland oogstte het veel bijval met zijn typische sound en swingende nummers. Het aantal optredens ging in stijgende lijn. Vele verre buitenland-

se reizen vestigden de internationale faam van het orkest. Singles werden geperst en vonden in massale hoeveelheden gretige kopers. Voor de meer dan 180 leden (muzikanten, zangers en technische en andere medewerkers in de loop der jaren) is het banjo-orkest een vormende en schitterende ervaring geweest.

Gecontesteerd einde

De benoeming in januari 1970 van E.H. Bouckaert tot parochieherder in Knokke na 21 collegejaren veroorzaakte een schok in het college. Een poëtische klaagzang

circuleerde onder de leerlingen. Zelfs in het buitenland veroorzaakte het vertrek van de dirigent rimpels in de pers. Ondanks de beroering bleef de bisschop bij zijn besluit en betekende deze benoeming het einde van het banjo-orkest. Het orkest leefde dank zij de werkkraft en persoonlijke inspiratie van E.H. Bouckaert. Anders dan voor de collegeharmonie kon niemand dit van hem overnemen. E.H. Bouckaert is op vandaag gepensioneerd pastoor van de O.L. Vrouwkerk in Kortrijk.

(JPT)